

FRANCESC CUTILLAS

«Al marge de consideracions ideològiques, la població els rep bé».

Cinc minuts després, trauen els caps (cofats amb unes gorres blanques que semblen plats de menjar de gos), pel badall de la porta d'entrada, una parella de Policia Militar de l'Amèrica. Comproven sumàriament que no hi ha cap company extraviat, i tanquen, suau, la porta. Cinc minuts més tard, clausurat el moviment de distracció, la tropa torna a les mateixes posicions de combat.

L'incendiari mam dur

Els *marines* que troben que la ceruesa és, pel cap alt, un aperitiu sense alcohol, tendeixen a relacionar-se amb líquids més contundents en els bars de la zona coneguda com a «Penón de Gibraltar». Situat en el tram del carrer Girona, paral·lel a l'avinguda del Mediterrani, més pròxim a Altea, aquest espai urbà és plegat d'establiments de mam dur i noms britànics i holandesos. Els propietaris són ciutadans espanyols que adequen la terminologia comercial a les exigències d'una parròquia anglo-neerlandesa, tour-operadores, jove, proletària i inflamable.

Són tantes les batusses, bregues, batalles, que s'hi produeixen, que la BBC-TV en va fer un reportatge de sang i fetge, quasi. La confluència amb aquest ambient dels més bufats dels *marines* americans no ha estat traumàtica part de dins. Ara, de cara a l'exterior, l'amalgama de bourbon, whisky i ginebra, n'ha potenciat la conflictivitat. Topades homèriques algunes, tothora ocultades pel dispositiu de seguretat parat per la Policia Militar americana amb la col·laboració de la PN espanyola.

Com és ara l'estrany cas de l'Hotel Internacional, passeig Carretera s/n,

en el centre del poble, dos estrelles, una seixantena d'habitacions. A les 5.40 de la matinada de divendres 1 d'agost, una parella de *marines*, blancs, borratxos com ceps, demanen la clau de l'habitació 117, primera planta. A les 5.50, un d'ells baixa a recepció tot excitat i, com pot, explica al porter de nit, Emilio, que el seu company ha botat foc a l'habitació. Puja el porter amb un extintor i es troba amb l'altre *marine* amorrat a

una botella buida de rom, i el foc ja incontrolable.

Davalla, Emilio, a la planta baixa i desconnecta la instal·lació de la llum. Tot seguit avisa la Policia Nacional i els bombers, per aquest ordre. Els primers a arribar, però, van ser els policies militars nord-americans... Fins ací, aquesta reconstrucció d'una part dels fets es fonamenta exclusivament en les declaracions a EL TEMPS del nerviosíssim porter nocturn de l'Internacional. En insistir sobre aquesta irrupció de la PM-US Navy sense que ell els avisàs, i en l'existència, o no, d'un PM ianqui que va destrossar un bon grapat de portes mentre els bombers apagaven el foc, un Emilio lívid, esporuguit, dóna per acabat l'intent d'entrevista.

Vaig anar a la comissaria per contrastar aquesta, i d'altres informacions (¿Hi hagué o no hi hagué enfrontament entre la policia americana i l'espanyola la nit de dijous 31 de juliol davant de la discoteca Star Garden? ¿Què va passar la nit de la gran apagada?...), amb l'inspector Mediavila, cap del grup especial de seguretat que la policia espanyola ha posat a disposició de la PM americana a Benidorm. L'inspector se n'havia anat de vacances, el dia anterior. □

DIVISIÓ D'OPINIONS

¿Go home o come home?

D'Alianza Popular als pacifistes, d'Izquierda Unida a la burgesia hotelera, de periodistes al PSOE, veus del tot plurals opinen sobre les visites d'unitats de la VI Flota a Benidorm.

V. M.

Uns opten per donar la benvinguda a tothom que vinga com a pacífic turista, encara que siga amb vaixell de guerra. D'altres al·leguen que certes visites són altament perilloses.

Miguel Monzo Álvarez, regidor socialista de Seguretat Ciutadana i Cultura, a l'Ajuntament de Benidorm.

«Sí, potser els *marines* de l'Amèrica s'hi han portat un poc pitjor que els qui havien vingut abans, però, en cap cas, la situació no s'ha descontrolat. Han augmentat els actes de vandalisme, encara que sempre han estat petits avalots, sense més conseqüències. Tal volta aquesta major crispació és provocada per la tensió bèl·lica que aquesta tripulació ha viscut últimament. Així mateix, hem detectat

que dos o tres locals serveixen alcohol de garrafa als seus clients, incloent *marines*, i això els posa a mil. Estem sobre el tema. ¿Jo? Al marge de consideracions ideològiques, és evident que la majoria de la població de Benidorm està a favor de l'arribada dels *marines* nord-americans».

Manuel Navarro Padilla, portaveu del Grup Popular a l'Ajuntament de Benidorm, ex-president de l'Associació d'Hoteleria de la Marina Baixa.

«A mi, qualsevol visita turística em sembla convenient, bona per a Benidorm, i, per tant, estic d'acord que vinguin vaixells nord-americans. Si vingués un portaavions rus, també hi estaria conforme. Per desgràcia, trobe que els russos tenen molt poc per a gastar, tot el contrari que els americans.

No crec que l'Amèrica haja pol·lu-

cionat especialment les nostres platges. Tots els estius, amb vaixells de guerra o sense, hi han aparegut taques de gas-oil i quitrà. Els petits inconvenients d'aquestes visites, a més, queden compensats pels guanys de tot tipus —despeses directes dels marines, aprovisionament, promoció turística a EUA del nom de Benidorm...»

Roc Fuster, hotelier i propietari de diversos negocis relacionats amb el turisme. És membre actiu del nucli nacionalista de Benidorm.

«Des del meu punt de vista d'empresari, considere molt positiva l'estada de l'America entre nosaltres. Augmenta la riquesa, manegem més capital (jo tinc una agència de viatges i durant aquests dies he canviat un 30 % més de diners que quan ells no hi són), i, tots, en major o menor mesura, ens en beneficiem. A més, Benidorm, com a ciutat turística de recepció, com a ciutat que ha triat un turisme de masses, caldria que el famós eslògan del *Go Home* el canviara per un *Come Home*, molt més adequat. Ens alegra que vinga qualsevol turista, sempre que vinga com a tal turista. ¿Servituds? ¿Tu coneixes el turisme anglès de Tour Operators?»

Josán Cousillas, portaveu i responsable d'Izquierda Unida a Benidorm.

«En contra, naturalment. La presència de vaixells de guerra americans en zones turístiques espanyoles és un frau polític dels socialistes, que, lluny d'acomplir les promeses de limitar la vinguda d'aquestes unitats ianquis a Espanya, s'hi estan incrementant, si més no, pel que fa a Benidorm. L'America, per si a algú se n'oblida, és una autèntica base flotant, tan perillosa com les de Torrejón, Rota i Sagossa.

D'altra banda, ja sabràs que IU presentà denúncia en l'Oficina d'Informació al Consumidor sobre l'existència de taques de gas-oil i quitrà en les nostres platges».

J. L. Sánchez, portaveu del grup Xoriguer (la Vila Joiosa), Coordinadora Pacifista.

«Fora la VI Flota, el seu vaixell insígnia, l'America. Perquè són un objectiu militar prioritari que tenim davant de casa. Perquè vénen a descansar després d'agredir a un poble sobirà, Líbia. Perquè no ens agraden els turistes que ens arriben a bord de màquines de guerra i destrucció. Perquè són focus de contaminació indubtables. No sé, ignore, per què la majoria del poble de Benidorm hi està a favor. Si és veritat, pitjor per a ell».

Manuel Esquembre Bañuls, gerent-

propietari i director del periòdic i emissora comarcal Canfali.

«Dels 300 milions de pessetes que els triumfalistes auguraven que l'America es deixaria a Benidorm, en aquest viatge, jo me'n conformaria amb 150. Totes les expectatives creades han estat defraudades. Ací els únics que han guanyat diners són les

putes i la gent de mal (o bon) viure. Els marines s'han guardat la meitat de la paga per gastar-la a Torremolinos, que és on van ara. No estic, en principi, ni a favor ni en contra de les visites dels vaixells de guerra nord-americans. Ara, ja que vénen, preferiria que ens portassen més diners i menys disgustos que aquesta volta». □

LES DADES DE LA VI FLOTA

¿Qui són aquests?

¿Què és la Sisena Flota? ¿Quanta gent en forma part? ¿Quins vaixells usen? ¿Com és l'USS America? ¿Quins són els avions que transporta? ¿I quin armament?

V. Partal

Era l'1 de juny de 1948 quan, en la mítica Sala Oval de la Casa Blanca, el president dels Estats Units de Nord-amèrica, Harry S. Truman, firmava un decret oficialitzant la presència de la marina del seu país al mar Mediterrani i adjudicant-li un nom: les unitats americanes d'atac amb portaavions de les bases EUA al mar que deiem nostre —amb el reforç d'un batalló de marines i una força amfíbia—, passaven a ser la VI Flota de l'US Navy. Avui la flota són quaranta-un vaixells de combat, un o dos submarins nuclears armats de coets Polaris, un o dos portaavions i un grup indeterminat i canviant de

vaixells de suport. Això, més 32.500 homes embarcats permanentment per a la vigilància de 3.000.000 de km² de mar.

La VI Flota té una total autonomia de moviments, que els permet no dependre de cap instal·lació terrestre; d'aquesta manera, poden patricular fora de les aigües territorials dels països riberecs. Tot i això, manté punts de suport logístic a Galtá, Nàpols, La Maddalena, Sigonella i Rota, i les visites dels seus vaixells a ports del Mediterrani occidental són constants, sobretot per tal de «divertir i relaxar» els mariners. Benidorm és, junt amb Mallorca, un dels llocs més preferits pels xicots de Kansas, Boston, Nova York o Idaho, embarcats en els vaixells americans.

A efectes pràctics, habitualment la flota navega dividida en dues esquadres i ocupa un ràdio d'acció immediata de centenars de milles marines. Els seus avions, que poden fer-se a l'aire en qualsevol moment del dia i de la nit, tenen capacitat per a actuar a més de 1.500 quilòmetres des del punt de partença.

Més policies que soldats

Pel que fa a les funcions que realitza la VI Flota al Mediterrani, aquestes han estat caracteritzades com de policia: Serveix per recordar la presència americana en la zona, per amenaçar veladament països discòls o per actuar en conflictes, com els del Líban o Líbia, en els quals la su-

FRANCESC CUTILLAS